

prima instanță: R. Pulbere
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 3ra-359/17

Î N C H E I E R E

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Catol Lux” împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 iulie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data 15 decembrie 2015, SRL „Catol Lux” de a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 16 martie 2015, a importat mărfuri din Polonia și anume: preparate pentru curățat Parys, preparate pentru lubrifierea mașinilor Parys, preparate de lustruit caroserii Auto Parys, Cleiuri Avind, cu o greutate netă 1 kg, Antiprokol Sure, preparate de pentru spălat/curățat Parys Forlega Candivetro C.

Produsele importate au fost vămuite în baza Acordului de Asociere semnat de Republica Moldova și Uniunea Europeană la Bruxelles la 27 iunie 2014, ratificat prin Legea nr. 112 din 02 iulie 2014, fiind întocmită declarația vamală în detaliu nr. 3029112854 din 16 martie 2015 la care au fost anexate următoarele documente: pro forma nr.2414/MGG/2015 din 27 februarie 2015 în sumă de 19 224, 90 Euro, ordinul de Plată Nr.23 din 05 martie 2015 în sumă de 19 224, 90 Euro, CMR, invoice Nr.32/FE/MGG/2015 din 12 martie 2015 în valoare de 5 918, 40 Euro, invoice Nr. 4/FE/MGG/2015 din 12 martie 2015 în valoare de 5 915, 64 Euro, invoice Nr.5/FE/MGG/2015 din 12 martie 2015 în valoare de 5 263, 66 Euro și invoice Nr.6/FE/MGG/2015 din 12 martie 2015 în valoare de 2 127, 20 Euro.

Menționează că la data de 28 septembrie 2015, Biroul Vamal Chișinău a întocmit procesul-verbal de reverificare a declarațiilor vamale nr. 44.15/2-R, și

indicând că la momentul vămuirii mărfurilor în valoare de totală de 19 224, 90 euro importate din Polonia conform DV nr. 3029112854 din 16 martie 2015, nu au fost respectate normele legale prevăzute de Acordul de Asociere între Uniunea Europeană și RM a obligat societatea în temeiul art. 129 Cod Vamal și pct. 7 din Ordinul Serviciului Vamal nr. 333-0 din 31 iulie 2014, să stingă obligația vamală.

Iar, la 16 octombrie 2015, Biroul Vamal Chișinău a emis decizia de regularizare nr. 1020, potrivit căreia a obligat SRL „Catol Lux” să achite suma de import/export în valoare de 30 964, 78 lei.

Mai indică reclamantul că ulterior, la data de 04 iunie 2015, a importat din Polonia mărfuri și anume, preparate pentru curățat Parys, preparate pentru lustruit caroserii Auto Parys și preparate pentru spălat/curățata Parys.

Ca și în cazul precedent a vămuit produsele importate în baza Acordului de Asociere semnat între Republica Moldova și Uniunea Europeană la Bruxelles, și întocmind declarația vamală în detaliu nr. 3029132729 din 04 iunie 2012, a anexat: pro forma nr.6420/MGG/2015 din 11 mai 2015 în sumă de 15 783,71 euro, ordinul de Plată Nr.64 din 26 mai 2015 în sumă de 15 783, 71 euro, CMR, invoice Nr.12/FE/MGG/2015 din 27 mai 2015 în valoare de 5 958, 83 euro, invoice Nr.13/FE/MGG/2015 din 27 mai 2015 în valoare de 5 929, 68 euro și invoice Nr.14/FE/MGG/2015 din 27 mai 2015 în valoare de 3 895, 20 euro.

La 28 septembrie 2015, Biroul Vamal Chișinău a întocmit procesul-verbal nr. 48.15/2-R, în care a indicat, că la momentul vămuirii mărfurilor în valoare totală de 15 783,71 euro importate din Polonia conform DV nr. 3029132769 din 04 iunie 2015, nu au fost respectate normele legale prevăzute de Acordul de Asociere între UE și RM.

Drept urmare, societatea a fost obligată în temeiul art. 129 Cod Vamal și pct.7 din Ordinul Serviciului Vamal nr.333-0 din 31 iulie 2014 să stingă obligația vamală, iar la data de 16 octombrie 2015, Biroul Vamal Chișinău a emis decizia de regularizare nr. 1021, potrivit căreia SRL „Catol Lux” a fost obligată la achitarea sumei de 26 445, 85 lei.

Sușține reclamantul că ne fiind de acord cu deciziile de regularizare nr. nr.1020 și nr.1021 din 16 octombrie 2015, prin cererea din 04 noiembrie 2015 a solicitat Biroului Vamal Chișinău anularea acestora, însă nu a primit nici un răspuns.

Consideră că deciziile deregularizare nr.1020 și nr.1021 din 16 octombrie 2015 sunt neîntemeiate, și rezultă din interpretarea eronată a prevederile pct. 21 lit. b), Titlul V din Protocolului II din Acordul de Asociere între UE și RM care prevede că declarația de origine prevăzută la articolul 15 alineatul (1) litera (b) se poate întocmi de către un exportator autorizat în sensul articolului 22, sau de către un exportator pentru orice expediere constând în unul sau mai multe colete care conțin produse originare a căror valoare totală nu depășește 6 000 euro.

În acest context, menționează reclamantul că a importat mărfuri a căror valoare conform facturilor invoice nu depășește suma de 6 000 Euro, iar organul vamal neîntemeiat a întocmit deciziile de regularizare și nu a dovedit prin careva probe faptul că SRL „Catol Lux” a importat mărfuri a căror valoare depășește suma de 6 000 euro.

În drept, își întemeiază cerințele în baza art. art. 173, 179 Cod vamal, art. 8 alin. (1), (2) și (3) din Legea cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997, și pct. 21 a Protocolului II din Acordul de Asociere între UE și RM.

Solicită anularea deciziilor de regularizare nr. nr. 1020, 1021 emise de Biroul Vamal Chișinău la 16 octombrie 2015 cu dispunerea restituirii sumelor de 30 964,78 lei și respectiv 26 445,85 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 04 iulie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de SRL „Catol Lux” și menținută hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanțele ierarhic inferioare cu referire la circumstanțele cauzei au reținut că procesele-verbale de rectificare a declarațiilor vamale nr. 44.15/2-R și nr. 48.15/2-R prin care au fost vămuite mărfurile în valoare de 19 224,90 euro și respectiv 15 783,71 euro, au fost întocmite din motivul nerespectarea de către SRL „Catol Lux” la întocmirea declarațiilor vamale în detaliu nr. 3029112854 din 16 martie 2015 și nr. 3029132729 din 04 iunie 2015 a normelor legale prevăzute de Acordul de Asociere între UE și Republica Moldova, iar ca rezultat prin deciziile de regularizare nr. 1020 și nr. 1021 din 16 octombrie 2015, SRL „Catol Lux” a fost obligată să achite sumele de import/export în mărime de 30 964,78 lei și respectiv 26 445, 85 lei.

În context, instanțele au considerat legale deciziile de regularizare nr. 1020 și nr. 1021 din 16 octombrie 2015 concluzionând că acestea au fost emise întru respectarea cerințelor art. 21 pct. 1 lit. b) din Protocolul II la Acordul de asociere din 27 iunie 2014, încheiat între Republica Moldova, Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, care prevede că declarația de origine prevăzută la articolul 15 alineatul (1) litera b) se poate întocmi de către un exportator pentru orice expediție constând în unul sau mai multe colete care conțin produse originare a căror valoare totală nu depășește 6 000 euro, iar art. 22 pct. 1 din același act bilateral prevede că autoritățile vamale din partea exportatoare pot autoriza orice exportator denumit în continuare „exportator autorizat” care efectuează în mod frecvent transporturi de produse în conformitate cu prevederile prezentului protocol să întocmească declarații de origine, indiferent de valoarea produselor în cauză.

Totodată instanțele au respins invocările SRL „Catol Lux” cu referire la faptul că valoarea mărfurilor importate în baza declarațiilor vamale menționate supra nu depășește suma de 6000 euro, și au remarcat că actele prezentate de însăși SRL „Catol Lux” confirmă că valoarea mărfurilor importante este mai mare decât suma indicată.

Au mai reținut instanțele că acțiunile organului vamal privind recalcularea obligațiilor vamale aferente importului de mărfuri susmenționat sunt legale și se încadrează pct. 9 alin. (2) din anexa nr. 2 la ordinul Serviciului Vamal nr. 468-O din 04 noiembrie 2014, care statuează că serviciul vamal acceptă declarația de origine în cazul în care în aceasta se indică nr. autorizației de „exportator aprobat/exportator autorizat” dacă valoarea mărfurilor acoperite depășește 6 000 euro și au concluzionat că la caz fiind stabilit că SRL „Catol Lux” nu întrunește condițiile prevăzutele Protocolul II al Acordului de Asociere pentru a beneficia de

tratament tarifar preferențial, deoarece marfa importată depășește valoarea de 6 000 euro, pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate.

La data de 30 ianuarie 2017, SRL „Catol Lux” prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că instanțele judecătorești au aplicat și interpretat eronat normele de drept material și anume a prevederilor pct. 21 lit. b) Titlul V al Protocolului II din Acordul de Asociere între UE și RM, fapt ce adus la soluționarea greșită a cauzei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum atestă din actele cauzei, copia deciziei instanței de apel din 29 noiembrie 2017 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului SRL „Catol Lux” prin scrisoarea cu nr. de ieșire 33281-4 din 12 decembrie 2016 (f. d. 131), însă careva date ce ar confirma și recepționarea acestuia de către destinatari materialele cauzei nu conțin.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 ianuarie 2017, împotriva deciziei instanței de apel din 29 noiembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Catol Lux” este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Catol Lux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Catol Lux” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Catol Lux” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Catol Lux” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva